

Sucha Beskidzka, dnia 21 maja 2021 r.

INFORMACJA BURMISTRZA MIASTA SUCHA BESKIDZKA
W SPRAWIE POSTĘPOWAŃ REPRYWATYZACYJNYCH
Z WNIOSKÓW RODZINY TARNOWSKICH

Zgodnie z art.2 ust.1 lit.e dekretu PKWN z dnia 06 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej, majątki ziemskie, których łączny obszar liczył co najmniej 50 ha użytków rolnych lub przekraczał 100 ha powierzchni ogólnej niezależnie od sposobu użytkowania, przeznaczone były na cele reformy rolnej i z mocy prawa przechodziły w całości na rzecz Skarbu Państwa. Majętność ziemską rodziny Tarnowskich określana jako „*Dobra Sucha – Ślemień*”, obejmowała łącznie 6.033 ha lasów i 329 ha użytków rolnych. Sama powierzchnia folwarku „Sucha” wynosiła 167 ha. Wszystkie te nieruchomości po II wojnie światowej na mocy ww. dekretu zostały przejęte przez Skarb Państwa, a po transformacji ustrojowej w 1990 r. część z nich przekazana została Gminie Sucha Beskidzka na mocy decyzji komunalizacyjnych.

Spadkobiercy byłych właścicieli – rodziny Tarnowskich, którzy od momentu wybuchu II wojny światowej przebywają poza granicami Polski, reprezentowani przez wyspecjalizowaną kancelarię prawniczą, dążą do odzyskania majątku korzystając z wszystkich dostępnych możliwości. Postępowania o zwrot majątku rozpoczęły się w marcu 2001 r., kiedy to rodzina Tarnowskich wystąpiła z wnioskiem do Wojewody Małopolskiego domagając się oddania niemal całego majątku, w tym szeregu nieruchomości położonych w centrum miasta. Pełnomocnicy spadkobierców udowadniali, że skonfiskowane nieruchomości nie podlegały pod przepisy dekretu PKWN. Wniosek ten początkowo nie obejmował Zespołu Zamkowo – Parkowego.

Postępowanie administracyjne prowadzone przez Wojewodę doprowadziło do zgromadzenia obszernego materiału dowodowego, na podstawie którego, w sierpniu 2004 r. wydał decyzję administracyjną, którą stwierdził, że nie ma podstaw do uznania roszczeń rodziny Tarnowskich, ponieważ zdaniem ówczesnego wojewody nieruchomości te podpadały pod działanie art.2 ust.1 lit.e dekretu PKWN.

Od ww. decyzji Wojewody, rodzina Tarnowskich wniosła odwołanie do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, który w dniu 05 maja 2005 r. uchylił zaskarżoną decyzję i umorzył postępowanie pierwszej instancji argumentując, że droga administracyjna nie jest właściwa i Wojewoda nie jest organem uprawnionym do orzekania, czy nieruchomości ziemskie podpadały pod przepisy reformy rolnej, lecz Sądy cywilne.

Po wydaniu przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi ww. decyzji, ruszyła ze strony Tarnowskich lawina pozwów kierowanych do Sądów cywilnych, dotyczących poszczególnych nieruchomości, położonych na terenie miasta Sucha Beskidzka. Pomimo czynnego udziału i licznych odwołań Gminy zapadły wyroki w pierwszej, a nawet drugiej instancji nakazujące zwrot Tarnowskim poszczególne nieruchomości. Przełomowym momentem dla miasta był 05 czerwca 2006 r., gdy w wyniku kasacji Gminy Sucha Beskidzka reprezentowanej przez wynajętą kancelarię prawną, Sąd Najwyższy uchylił jeden z wyroków Sądu Apelacyjnego uznając, że właściwą drogą w tym sporze jest jednak droga administracyjna, a nie cywilna.

Jak trudny i niejednoznaczny jest to spór majątkowy, świadczyć może linia orzecznictwa naszych Sądów, które do końca lat 90-tych w przeważającym stopniu orzekały na korzyść Skarbu Państwa i Gmin, natomiast po 2000 r. następuje zmiana interpretacji zapisów dekretu o przeprowadzeniu reformy rolnej. Naszym zdaniem obecna wykładnia zdecydowanie odbiega od intencji ówczesnego (powojennego) prawodawcy. Spory prawne tego rodzaju toczą się w całej Polsce i jest ich kilkadziesiąt tysięcy.

Z całą pewnością już dawno te kwestie powinny być uregulowane przez Sejm Rzeczypospolitej odpowiednią ustawą reprivatyzacyjną, określającą ewentualne odszkodowania i wskazanie, kto ma je wypłacać. Burmistrz oraz Rada Miasta Sucha Beskidzka kilkakrotnie już zwracali się pisemnie do wszystkich posłów i senatorów RP z apelem o wznowienie prac nad ustawą reprivatyzacyjną, alarmując jednocześnie, że bierność władzy ustawodawczej stawia miasto w bardzo trudnym położeniu. Pomimo licznych obietnic do dnia dzisiejszego nie ma żadnych efektów.

Niedoskonałość polskiego wymiaru sprawiedliwości niewątpliwie rzutuje na rozpatrywanie roszczeń rodziny Tarnowskich przez Sądy. Świadczyć mogą o tym poglądy wyrażone przez Sąd Najwyższy i Trybunał Konstytucyjny. Z jednej strony zdaniem najwyższej władzy sądowniczej stosunki prawne ukształtowane przez dziesięciolecia, oparte na przepisach dekretu o przeprowadzeniu reformy rolnej stanowią cyt.: „...**ważny składnik bytu ekonomicznego i społecznego narodu, nie mogą być zatem destabilizowane, a naprawienie krzywd historycznych jest zadaniem władzy ustawodawczej.**”

Z drugiej strony jednak te same Sądy stwierdzają, iż nie sposób nie dostrzegać prawnych ułomności dekretu, poczynając od legitymacji stanowiących go organów, aż po sposób przeprowadzania reformy rolnej i orzekają na korzyść przedwojennych właścicieli.

Konsekwencją takiego dwuznacznego podejścia do sprawy jest zamęt spowodowany niejednorodnym orzecznictwem, który jest potęgowany brakiem stosownych przepisów regulujących kwestie reprivatyzacji.

Przedwojenny majątek rodziny Tarnowskich w Suchej obejmował między innymi wszystkie nieruchomości wzdłuż głównej ulicy miasta od „starego przedszkola”, aż po dzisiejsze osiedle Beskidzkie, po obu stronach ulicy.

Poniżej przedstawiony został obecny stan trwających od lat postępowań reprivatyzacyjnych:

1. Nieruchomość wraz z budynkiem „dawnego przedszkola” przy ul. Mickiewicza 20

W dniu 17 września 2012 r. Wojewoda Małopolski wydał decyzję stwierdzając, że nieruchomości wśród których znajdują się m.in. działka zabudowana budynkiem przy ul. Mickiewicza 20, czyli „stare przedszkole” z ogrodem o powierzchni 0,8868 ha, zabudowania Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” (m. in. obiekt handlowy „Pod Wiązem”), część firmy „Rajdimpex” po prawej stronie ulicy Beniowskiego, Cech Rzemiosł Różnych, nie podpadały pod dekret o reformie rolnej. Od ww. decyzji odwołania do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi złożyli: Burmistrz Miasta działający w imieniu Gminy Sucha Beskidzka, Starosta Suski, Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” oraz adwokat rodziny Tarnowskich. W kwietniu 2014 r. Minister Rolnictwa podtrzymał jednak decyzję Wojewody odrzucając odwołania. Na co do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przesłano skargę. Wyrokiem z dnia 31 marca 2015 r. WSA oddalił skargi. W dniu 18 czerwca 2015 r. do NSA została złożona skarga kasacyjna Gminy Sucha Beskidzka. Naczelny Sąd Administracyjny w dniu 03 marca 2016 r. oddalił skargę kasacyjną.

Jednocześnie w dniu 27 września 2011 r. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zawiadomił Gminę, że na wniosek spadkobierców rodziny Tarnowskich zostało wszczęte postępowanie o stwierdzenie nieważności komunalizacyjnej decyzji Wojewody Bielskiego z dnia 15 lipca 1991 r., na mocy której Gmina nabyła prawo własności do przedmiotowej nieruchomości. Ostatecznie postępowanie w tym przedmiocie zakończył Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 11 lipca 2018 r. oddalając skargę kasacyjną Gminy Sucha Beskidzka.

W dniu 06 grudnia 2012 r. do Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej złożony został pozew przeciwko Gminie Sucha Beskidzka o wydanie nieruchomości. Jednakże z uwagi na toczące się postępowania: reprivatyzacyjne oraz komunalizacyjne, do czasu ich ostatecznego rozstrzygnięcia postępowanie pozostawało zawieszona. Ostateczny krok, na który zdecydowała się Gmina w celu zachowania stanu posiadania, to złożony w dniu 12 marca 2019 r. wniosek o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości. Niestety w dniu 22 stycznia 2021 r. Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej oddalił wniosek Gminy. Tym samym wyczerpane zostały wszelkie możliwości prawne.

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej postanowieniem z dnia 06 kwietnia 2021 r. podjął zawieszona postępowanie w sprawie wydania nieruchomości. Rozstrzygnięcie w tej sprawie planowane jest na dzień 27 maja 2021 r. W tym wypadku wyrok będzie najprawdopodobniej „formalnością” z uwagi na dotychczasowe niekorzystne dla Gminy rozstrzygnięcia.

Niezależnie od powyższych postępowań do Sądu Okręgowego w Krakowie w dniu 29 maja 2014 r. kancelaria reprezentująca rodzinę Tarnowskich złożyła pozew o zapłatę kwoty 940.000,00 zł za bezumowne korzystanie z nieruchomości oraz 157.337,76 zł jako zwrot pożytków, które wg skarżących Gmina mogła uzyskać. Obecnie postępowanie to jest zawieszona.

2. Teren potartaczny

Po kilkuletnim postępowaniu administracyjnym, w dniu 21 lipca 2015 r. Wojewoda Małopolski wydał decyzję, w której stwierdził, że nieruchomości określane jako „potartaczne” o ogólnej powierzchni 7,0579 ha położone po obu stronach ulicy Mickiewicza, nie podpadały pod działanie dekretu o przeprowadzeniu reformy rolnej, a co za tym idzie zostały niesłusznie znacjonalizowane. Od ww. decyzji w dniu 06 sierpnia 2015 r. zostało złożone przez Burmistrza Miasta odwołanie z obszernym uzasadnieniem, do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Jednakże wydał on niekorzystną dla Gminy decyzję. W dniu 07 maja 2018 r. Minister wydał decyzję, w której uznał częściowo argumentację Gminy i stwierdził, że część ww. terenu podlegało pod działanie dekretu PKWN. Skargę na decyzję Ministra do WSA złożyła rodzina Tarnowskich oraz Gmina Sucha Beskidzka, jednak tym razem Sąd przyznał rację spadkobiercom przedwojennych właścicieli i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. W dniu 4 maja 2019 r. złożona została skarga kasacyjna gminy do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2021 r. Naczelny Sąd Administracyjny oddalił jednak skargę Gminy, zatem sprawa wraca do ponownego rozpatrzenia przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Planowane są czynności dowodowe w przedmiotowej sprawie, celem wykazania faktycznego obszaru terenu pozatartaczego, na którym prowadzona była gospodarka rolna w 1944 r.

Również i w tym przypadku do Sądu Okręgowego w Krakowie w dniu 29 maja 2014 r. kancelaria reprezentująca rodzinę Tarnowskich złożyła pozew o zapłatę kwoty 3.360.000,00 zł za bezumowne korzystanie z nieruchomości oraz 546.000,00 zł jako zwrot pożytków, które wg skarżących gmina mogła uzyskać z dzierżawy przedmiotowej nieruchomości. Obecnie to postępowanie jest zawieszona.

3. PTTK i część nieruchomości zajętej obecnie pod supermarket Intermarche (właścicielem wpisanym do ksiąg wieczystych jest Gmina Sucha Beskidzka, a użytkownikiem wieczystym PTTK i spółka „Krokus”)

W dniu 29 marca 2012 r. Wojewoda Małopolski wydał korzystną dla Gminy Sucha Beskidzka decyzję, na podstawie której stwierdził, że nieruchomości stanowiące obecnie część działek ewidencyjnych: nr 9525/3, 9523/5 i 9523/6 o łącznej powierzchni 0,8478 ha, położonych przy ul. Mickiewicza, zabudowanych budynkiem, w którym mieści się PTTK oraz będące w użytkowaniu wieczystym spółki KROKUS, podpadały pod działanie przepisów dekretu o przeprowadzeniu reformy rolnej.

Od ww. decyzji pełnomocnik rodziny Tarnowskich w kwietniu 2012 r. złożył odwołanie. W dniu 06 maja 2015 r. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi uchylił decyzję Wojewody Małopolskiego i stwierdził, że przedmiotowe parcele nie podpadały pod działanie dekretu PKWN. Do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w czerwcu 2015 r. została złożona m.in. przez gminę Sucha Beskidzka skarga. W dniu 10 grudnia 2015 r. wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargi zostały oddalone. Ostatecznie postępowanie w tym przedmiocie zakończył Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 10 listopada 2016 r. oddalając skargi kasacyjne.

Nadmienić należy, że grunt stanowiący przedmiot sporu został oddany w użytkowanie wieczyste w 1977 r. decyzją Naczelnika Miasta Sucha Beskidzka. Pełnomocnik rodziny Tarnowskich wystąpił o unieważnienie tej decyzji. Postanowieniem z dnia 06 maja 2016 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Krakowie odmówiło stwierdzenia nieważności tej decyzji administracyjnej, jednocześnie uznając, iż wydana została ona z rażącym naruszeniem prawa. Takie rozstrzygnięcie otwiera drogę spadkobiercom rodziny Tarnowskich o odszkodowanie od Skarbu Państwa za utracone mienie.

W przypadku przedmiotowej nieruchomości sytuacja własnościowa nie ulega zmianie, gdyż Gmina pozostaje właścicielem przedmiotowego terenu, a użytkownikiem wieczystym nadal jest PTTK.

4. Tereny obecnych zabudowań supermarketów Intermarche i Bricomarche (właścicielem wpisanym do ksiąg wieczystych jest Gmina Sucha Beskidzka, natomiast użytkownikiem wieczystym spółka KROKUS z Poznania)

W dniu 14 kwietnia 2015 r. Wojewoda Małopolski wydał decyzję, na podstawie której stwierdził, że część nieruchomości stanowiącej obecnie działki ewidencyjne: nr 9523/6 i 9523/7 o łącznej powierzchni 1,6879 ha, nie podpadała pod dekret PKWN. Natomiast pozostały obszar tj. od Urzędu Skarbowego, przez budynek posterunku energetycznego, do obiektów spółki Sucha Atut (dawniej Rajdimpex), podpadały pod działanie przepisów dekretu o przeprowadzeniu reformy rolnej. Od ww. decyzji w dniu 28 kwietnia 2015 r. Gmina Sucha Beskidzka, adwokat rodziny Tarnowskich oraz spółka KROKUS złożyli odwołania do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Odwołania nie zostały jeszcze rozpatrzone.

5. Tereny byłych ZPOW, obecnie firmy Sucha Atut (właścicielem wpisanym do ksiąg wieczystych jest Gmina Sucha Beskidzka, a użytkownikiem wieczystym firma Sucha Atut, która nabyła nieruchomości od firmy Rajdimpex w upadłości)

W dniu 27 sierpnia 2014 r. Wojewoda Małopolski wydał decyzję, na podstawie której stwierdził, że część zabudowanych nieruchomości o łącznej powierzchni ok. 1,1267 ha, stanowiącej wówczas działki Handlowej Spółdzielni Pracy „Samopomoc Chłopska”, Rajdimpex i Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” (obecnie nieruchomości w posiadaniu firmy Sucha Atut) nie podpadały pod działanie przepisów dekretu o przeprowadzeniu reformy rolnej. Od ww. decyzji zostały złożone odwołania do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi m.in. przez Gminę Sucha Beskidzka. W dniu 22 lutego 2018 r. wydana została decyzja utrzymująca w mocy zaskarżone rozstrzygnięcie I instancji. W miesiącu marcu 2018 r. skierowana została skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który wydał w dniu 15 stycznia 2019 r. niekorzystny dla Gminy wyrok. Do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie złożono skargę kasacyjną w dniu 22 marca 2019 r. Na dzień 27 maja 2021 r. zaplanowane jest posiedzenie niejawnego sądu, podczas którego nastąpi rozstrzygnięcie skargi.

6. Tereny obecnego kompleksu sportowego „Babia Góra” oraz Szkoły Podstawowej Nr 1

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, w dniu 15 grudnia 2014 r. Wojewoda Małopolski wydał korzystną dla Gminy Sucha Beskidzka decyzję, na podstawie której stwierdził, że nieruchomości stanowiące obecnie działki ewidencyjne: nr 9810 / 2, nr 9810 / 5, nr 9810 / 6 oraz nr 9810 / 7, o łącznej powierzchni 4,4987 ha, na których znajduje się kompleks sportowy w zarządzie Miejskiego Centrum Sportu i Rekreacji oraz Szkoła Podstawowa Nr 1, podpadały pod działanie przepisów dekretu o przeprowadzeniu reformy rolnej. Od ww. decyzji pełnomocnik rodziny Tarnowskich złożył odwołanie. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie wydał jeszcze decyzji. Postanowieniem z dnia 23 listopada 2018 r. Minister zawiesił z urzędu postępowanie odwoławcze od decyzji Wojewody Małopolskiego, do czasu przedłożenia postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku lub aktu poświadczenia dziedziczenia po zmarłym Rafale Tarnowskim. Postępowanie do chwili obecnej nie zostało podjęte.

7. Tzw. „Domek ogrodnika i teren betoniarni” – tereny przy ul. J. hr. Tarnowskiego od parku do firmy „Kuracjusz” (właścicielem wpisanym do ksiąg wieczystych jest Gmina Sucha Beskidzka oraz właściciel firmy „Kuracjusz)

W dniu 09 czerwca 2014 r. pełnomocnik rodziny Tarnowskich złożył wniosek o wydanie decyzji stwierdzającej, że działki ewidencyjne: nr 9417/14, nr 9421/3 oraz nr 9417/12 o łącznej powierzchni 0,6679 ha, na których obecnie znajduje się budynek tzw. „Domek ogrodnika”, część parku i teren firmy „Kuracjusz” nie podpadały pod działanie przepisów dekretu o przeprowadzeniu reformy rolnej. Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, w dniu 30 marca 2016 r. Wojewoda Małopolski wydał decyzję, na podstawie której stwierdził, że nieruchomości stanowiące obecnie działki ewidencyjne: nr 9417 / 12 oraz nr 9417 / 14, o łącznej powierzchni 0,6407 ha, na których obecnie znajduje się „Domek ogrodnika” i teren firmy „Kuracjusz” podpadały pod działanie przepisów dekretu PKWN, natomiast działka ewidencyjna nr 9421 / 3 – fragment parku - nie podpadała pod te przepisy. Od ww. decyzji pełnomocnik rodziny Tarnowskich złożył odwołanie. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie wydał jeszcze swojej decyzji w tym zakresie.

8. Tereny przy ul. Przemysłowej, pomiędzy torami kolejowymi, a rzeką Stryszawka (właścicielem części terenu wpisanym do ksiąg wieczystych jest Gmina Sucha Beskidzka oraz prywatne osoby)

W dniu 09 marca 2015 r. wpłynęło zawiadomienie Wojewody Małopolskiego, że na wniosek pełnomocnika rodziny Tarnowskich zostało wszczęte postępowanie o wydanie decyzji stwierdzającej, że teren przy ul. Przemysłowej obejmujący m.in. działki ewidencyjne: nr 9531/8, nr 9531/9, nr 9531/10, nr 9531/11 – zabudowanej obiektami przeznaczonymi na działalność gospodarczą, fragment ulicy Przemysłowej oraz część terenów użytkowanych przez PKP, o łącznej powierzchni ok. 1,80 ha, nie podpadały pod działanie przepisów dekretu o przeprowadzeniu reformy rolnej. Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, w dniu 13 marca 2018 r. Wojewoda Małopolski wydał decyzję, na podstawie której stwierdził, że nieruchomości objęte wnioskiem podpadały pod działanie przepisów dekretu PKWN. Od ww. decyzji pełnomocnik rodziny Tarnowskich złożył odwołanie. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie wydał jeszcze swojej decyzji w tym zakresie. Postanowieniem z dnia 23 listopada 2018 r. Minister zawiesił z urzędu postępowanie odwoławcze od decyzji Wojewody Małopolskiego, do czasu przedłożenia postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku lub aktu poświadczenia dziedziczenia po zmarłym Rafale Tarnowskim. Postępowanie do chwili obecnej nie zostało podjęte.

9. Budynek przy ul. Mickiewicza 40 tzw. „Ochronka”

W dniu 31 sierpnia 2009 r. Wojewoda Małopolski wydał decyzję na podstawie której stwierdził, że nieruchomość stanowiąca obiekt tzw. „Ochronki” położony na działce o powierzchni 0,1368 ha nie podpadała pod działanie przepisów dekretu o przeprowadzeniu reformy rolnej. Przedmiotowa decyzja nie była doręczona Gminie Sucha Beskidzka, gdyż Wojewoda błędnie przyjął, że Gmina nie jest stroną postępowania. Nieruchomość została sprzedana przez spadkobierców, co było ujawnione w momencie wpływu aktu notarialnego do Urzędu Miasta Sucha Beskidzka. Burmistrz Miasta złożył wniosek o wznowienie postępowania, który został uwzględniony.

W dniu 11 czerwca 2014 r. Wojewoda Małopolski wydał decyzję, w której odmówił uchylenia własnej decyzji ostatecznej. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi po rozpatrzeniu odwołania Gminy Sucha Beskidzka wydał decyzję, w której stwierdził naruszenie prawa, lecz odmówił stwierdzenia nieważności decyzji Wojewody z powodu upływu okresu 5 lat od jej wydania. Skarga Gminy do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w tej sprawie również nie została uwzględniona. Należy przy tym dodać, że wniosek Gminy o wznowienie postępowania został złożony niezwłocznie po otrzymaniu informacji o wydaniu wadliwej decyzji, lecz postępowanie w tej sprawie trwało blisko sześć lat.

10. Tzw. „Czerwona kamienica” tj. teren pomiędzy zamkiem, a Nadleśnictwem

W dniu 17 kwietnia 2013 r. Wojewoda Małopolski wydał korzystną dla Gminy Sucha Beskidzka decyzję, na podstawie której stwierdził, że nieruchomości stanowiące obecnie działki ewidencyjne nr 9421/14 oraz nr 9422 o powierzchni 1,7147 ha, położone przy ul. Zamkowej, na których znajdowała się niegdyś tzw. „Czerwona kamienica”, budynki administracyjno – gospodarcze oraz m.in. ogród warzywny podpadały pod dekret o reformie rolnej. Od ww. decyzji pełnomocnik rodziny Tarnowskich w dniu 26 kwietnia 2013 r. złożył odwołanie. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi po rozpatrzeniu odwołania uchylił zaskarżoną decyzję w całości i stwierdził, że grunty te nie podpadały pod działanie dekretu PKWN. W wyniku skargi złożonej przez Gminę WSA w Warszawie uchylił decyzję Ministra Rolnictwa

uwzględniając argumenty Gminy. Pełnomocnik rodziny Tarnowskich wniósł skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie. W dniu 12 czerwca 2018 r. NSA ostatecznie rozstrzygnął sprawę tzw. „Czerwonej Kamienicy”. Zapadł korzystny dla Gminy wyrok którym uznano, że tereny pomiędzy Zespołem Zamkowo – Parkowym, a budynkiem Nadleśnictwa podpadały pod działanie dekretu PKWN z dnia 06 września 1944 roku i zostały zgodnie z ówczesnym prawem przejęte przez Państwo na cele reformy rolnej. Tym samym Gmina Sucha Beskidzka pozostaje właścicielem przedmiotowej nieruchomości.

SYTUACJA PRAWNA ZAMKU SUSKIEGO

Na wniosek rodziny Tarnowskich w 2005 r., w Sądzie Rejonowym w Suchoj Beskidzkiej rozpoczęło się postępowanie o tzw. uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym w zakresie dotyczącym nieruchomości, na której położony jest zespół zamkowo – parkowy. Sąd Okręgowy w Krakowie zabezpieczył sporną nieruchomość poprzez dokonanie stosownego wpisu w Księdze Wieczystej i nakazał wnioskodawcom uiszczenie wysokiej opłaty sądowej liczonej od wartości nieruchomości. Opłata nie została dokonana i z tego powodu postępowanie zostało umorzone.

W tej sytuacji, w dniu 09 lutego 2006 r. pełnomocnicy rodziny Tarnowskich złożyli wniosek do Wojewody o wydanie decyzji stwierdzającej, że nieruchomości zespołu zamkowo – parkowego nie podpadały pod działanie przepisu dekretu PKWN z 1944 r. Po przeprowadzeniu długotrwałej procedury administracyjnej, w dniu 10 października 2011 r. Wojewoda Małopolski wydał decyzję, w której stwierdził, że zespół zamkowo – parkowy nie podpadał pod działanie dekretu o reformie rolnej i został niesłusznie przejęty przez Państwo. Gmina Sucha Beskidzka w ustawowym terminie złożyła odwołanie od ww. decyzji do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, który decyzją z dnia 05 kwietnia 2013 r. utrzymał w mocy decyzję Wojewody Małopolskiego. Na decyzję Ministra Rolnictwa została złożona przez Gminę skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dodatkowym wskazaniem na możliwość otrzymania przez rodzinę Tarnowskich odszkodowania z tzw. układu indemnizacyjnego zawartego pomiędzy rządem polskim, a Republiką Francuską i koniecznością wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy w celu uniknięcia ewentualnych podwójnych odszkodowań. W dniu 26 lutego 2014 r. WSA w Warszawie oddalił skargę gminy Sucha Beskidzka. Podobne stanowisko zajął Naczelnny Sąd Administracyjny w Warszawie, który 13 stycznia 2015 r. ostatecznie oddalił skargę kasacyjną gminy Sucha Beskidzka. W uzasadnieniu wskazał, że zamek został bezprawnie skonfiskowany, gdyż miał on charakter rezydencjonalny i nie był funkcjonalnie związany z rolną częścią majątku ziemskiego Juliusza hr. Tarnowskiego.

Po wielu rozmowach i negocjacjach w sprawie dalszych losów suskiego zamku w dniu 16 października 2015 r. w Kancelarii Notarialnej w Krakowie Burmistrz Miasta Sucha Beskidzka wraz z przedstawicielem rodziny Tarnowskich podpisali akt notarialny, tj. umowę przedwstępną, jako realizację porozumienia w sprawie sprzedaży Zespołu Zamkowo – Parkowego. Natomiast w dniu 04 kwietnia 2016 r. Burmistrz Miasta oraz Władysław Juliusz Tarnowski działający w imieniu własnym, jak również pozostałych spadkobierców rodziny Tarnowskich, realizując porozumienie oraz umowę przedwstępną, podpisali akt notarialny w sprawie zakupu przez Gminę Zespołu Zamkowo – Parkowego o łącznej powierzchni 4.4491 ha, za kwotę 5 mln złotych. Środki finansowe na zakup zamku w całości pochodziły z budżetu miasta, w tym częściowo z kredytu.

Niezależnie od powyższych postępowań w Sądzie Okręgowym w Krakowie z wniosku rodziny Tarnowskich toczy się postępowanie o zapłatę kwoty 3.100.000,00 zł za bezumowne korzystanie z nieruchomości oraz 1.000.000,00 zł jako zwrot pożytków, które wg skarżących gmina mogła uzyskać. Spadkobiercy rodziny Tarnowskich zakwestionowali sporządzoną na tę okoliczność wycenę, przez powołanego przez sąd biegłego rzeczoznawcę. W związku z tym, sąd zlecił kolejnemu biegłemu w tym zakresie ponowne oszacowanie wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości oraz rozliczenie nakładów poniesionych przez Gminę na utrzymanie zamku. Po dwukrotnej wizji przeprowadzonej na terenie Zespołu Zamkowo – Parkowego i weryfikacji przedstawionej dokumentacji, rzeczoznawca winien opracować i przesłać do sądu opinię, w określonym terminie do dnia 31 lipca 2021 r.

KIEROWNIK
Referatu Gospodarki Nieruchomościami
M. Cholewa-Janoszek
mgr inż. Marta Cholewa-Janoszek